

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/761,Piecdziesiaty-rocznica-wykonania-ostatniego-wyroku-kary-smierci-na-Bialostocczyzn.html>
19.05.2024, 05:25

Pięćdziesiąta rocznica wykonania ostatniego wyroku kary śmierci na Białostocczyźnie - Białystok, 10 kwietnia 2006 r.

Dnia 10 kwietnia 2006 r., w pięćdziesiątą rocznicę wykonania ostatniego wyroku kary śmierci na Białostocczyźnie, z inicjatywy białostockiego Oddziału Instytutu Pamięci Narodowej odbyło się uroczyste złożenie kwiatów pod tablicą poświęconą pamięci zamordowanych, zamęczonych i więzionych w murach białostockiego więzienia w latach 1939-1956, umieszczoną na budynku administracyjnym Aresztu Śledczego w Białymstoku. W latach 1944-1956 w całym kraju stracono około 4000 osób skazanych przez sądy Polski Ludowej na karę śmierci. Więzienie w Białymstoku było drugim, po więzieniu mokotowskim, miejscem, gdzie wykonano najwięcej wyroków kary śmierci. W ciągu dwunastu lat zamordowano w nim ponad 250 skazańców. Ostatnim straconym w więzieniu w Białymstoku był Bolesław Bubieńczyk, którego sylwetkę przypomniał pracownik IPN, Marcin Zwolski.

Gościem honorowym uroczystości był członek konspiracyjnej organizacji niepodległościowej założonej przez Bubieńczyka - Kazimierz Kiczuk, który jako pierwszy złożył wieniec pod tablicą memoratywną. Po nim wieńce i kwiaty złożyły delegacje Wojewody Podlaskiego z wicewojewodą Jarosławem Schabieńskim na czele, Prezydenta Białegostoku z wiceprezydentem Ryszardem Zimnochem, Związek Więźniów Politycznych Okresu Stalinowskiego z Prezesem Oddziału dr.

Tadeuszem Waśniewskim, Światowy Związek Żołnierzy AK z Prezesem Zarządu Okręgu prof. Witoldem Czarneckim, Związek Żołnierzy NSZ z Prezesem Zarządu Okręgu Antonim Michalczukiem, pracownicy Aresztu Śledczego z dyrektorem Andrzejem Wiśniewskim i duchownymi - kapelanami AŚ, oraz pracownicy białostockiego Oddziału IPN z dyrektorem prof. Cezarym Kukło.

Bolesław Bubieńczyk urodził się w Chworościanach w 1921 r. Od 1950 r. pracował jako nauczyciel w szkołach podstawowych powiatu sokólskiego. W 1954 r. założył organizację niepodległościową, którą nazwał Narodowy Związek Patriotów Polskich. Liczyła ona około dwudziestu członków. Terenem działania NZPP był obszar powiatu sokólskiego i gmina Lipsk powiatu augustowskiego. Organizacja zajmowała się pisaniem i kolportażem antykomunistycznych ulotek. W końcowej fazie swej działalności członkowie NZPP podjęli działania w celu przekształcenia się w organizację zbrojną, m.in. rozpoczęli gromadzenie broni palnej. W wyniku działania NZPP zginął funkcjonariusz MO. Organizacja została rozbita w lutym 1955 r. Wojewódzki Urząd ds. Bezpieczeństwa Publicznego w Białymstoku zorganizował pokazową rozprawę w internacie szkolnym w Sokółce. Na tej i na następnych rozprawach oskarżono w sumie 21 osób. Zapadło 17 wyroków skazujących na kary więzienia i jeden skazujący na karę śmierci. Bolesław Bubieńczyk został powieszony w piwnicy budynku administracyjnego więzienia w Białymstoku 10 kwietnia 1956 r. Zwłok nie wydano rodzinie. Spoczęły one, jak wcześniej wiele innych, w nieoznaczonym miejscu na terenie ogrodu przywięziennego. Wyrok wykonano na niespełna trzy tygodnie przed wejściem w życie amnestii dla więźniów politycznych.